

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה והתעמקות בענייני
פרשת בשלח תשפ"ב

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופירוט בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"ו
טלפון 02-6520002
www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

גיליון מיוחד
"שיחת נפש על המצב"
בעמוד 7

פרשת בשלח תשפ"ב – סוד הנסיונות במדבר

שהיה בינוני אז פחות, ומי שהיה כשר,
יחסית הכל, נפטר יותר מהר בלי ייסורים.
פלאי פלאים! פלאי פלאות! נס!

ובנס הזה התגדל שמו של ה' יתברך שקיבל
תוקף. כי ה' יתברך כל הזמן קיים אבל לא
תמיד מתגלה, לפעמים הוא מתגלה ליחידי
סגולה בדור – הצדיקים הגדולים, אבל לא
מתגלה לכל הדור. כאן הוא התגלה. לא רק
שהתגלה, הוא הציל את עמו ישראל
והטביע את המצרים. זה השיא של יציאת
מצרים בעצם – שגמרנו, לא רואים את
מצרים ואת המצרים רודפים אחרינו,
נגמר! איך אומרים היום – 'הסיוט נגמר'.

והיתה שמה התגלות, התגלות של ה'
יתברך, ש"ראתה שפחה על הים מה שלא
ראה יחזקאל...". אפילו הנביא. כזאת
התגלות! ואמרנו שירה – משה רבנו. אחר
כך מרים והנשים הצדקניות, פלא פלאים!
הכל טוב. הכי טוב שיש! ואבא שבשמים
התגלה, נתן מכה ניצחת לרשעים, עשה נס
גלוי לבנים. פלא פלאים! אי אפשר לתאר
איזה רגע זה ואיזו התעלות היתה שם. אי
אפשר לתאר.

ומיד אחרי זה עוברים לשלב הבא,
ל'טירונו הקרבית', לנסיונות – האם עם
ישראל ישמע בקול ה' יתברך או לא.

ירדנו למצרים שבעים נפש, יצאנו משמה
עם שלם עם מנהיג קדוש, גדול הנביאים –

ערב טוב, שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו
כאן בפרשת בשלח תשפ"ב.

פרשה מופלאה, כמו כל הפרשיות. יצאנו
ממצרים, אנחנו מול ים סוף עם הנסיון
הקשה הזה שמלפנינו הים, מאחורינו
המצרים, "ופרעה הקריב" והמצרים
רודפים, ומשה רבנו צועק לה' – וה' אומר
לו "מה תצעק"...

ובאמת אמרו חכמים שהיה קטרוג: "אלו
עובדי עבודה זרה ואלו עובדי עבודה זרה,
אלו מגלי עריות ואלו מגלי עריות, אלו
שופכי דמים ואלו שופכי דמים, מה פתאום
שייעשה נס לעם ישראל?!"

אבל בזכות אבותינו הקדושים, ובזכות
מסירות הנפש שהאמינו בה' והתחילו
להכנס לתוך הים, נחשון בן עמינדב, אז גם
הים ראה את ארונו של יוסף – "הים ראה
וינוס", ונהיה הנס המופלא של קריעת ים
סוף. שזה נס מעל הטבע בתוך הטבע.

והיו הרבה ניסים בתוך הנס הזה, גם לעם
ישראל וגם בעולם כולו – שכל המים בכל
העולם נקרעו, וכל התנאים המופלאים
שהיו לעם ישראל בזמן קריעת ים סוף,
ולעומת זה האבדון שנאבדו מצרים, וגם
מבן המצרים העונש שקיבלו היה בהתאם
לרשעותם – מי שהיה רשע נענש יותר
קשה, 'נְנַעַר' יותר קשה בתוך הים, ומי

ויש בתוך עם ישראל צדיקים בינוניים ורשעים. פסל מיכה עבר את ים סוף איתם, פסל של עבודה זרה רחמנא ליצלן! כן, כמה אך אפים לפניו.

ואיך יגיבו כל החלקים בעם ישראל, בכל נסיון ונסיון, איך יגיב משה, משה לא היה לבד, כן – אהרון ומרים ואחר כך הזקנים שנבחרו לעזור לו בהנהגת עם ישראל, איך כל חלק וחלק יגיב, מה הטעויות שנעשה, כל פעם משתנה קצת מפת הקרב.

והערב רב שלפי הזוהר הם הגורם שגרמו את כל החטאים של עם ישראל במדבר, שזה בגלל שמשה רבנו רצה לתקן אותם טרם זמן, וצירף אותם לעם ישראל, והם היו נגועים ברשעות, בעזות, בכפירה, בכשפים, בעבודה זרה, בכל המידות הרעות, והם פגומים מאוד בדעת והם יביעבעעו כל פעם את המרד. כל פעם שהיה איזה משהו שלא נראה להם בטבע איך זה מסתדר, "למה הוצאת אותנו ממצרים למות במדבר", וכן הלאה. כבר בפרשה הזו.

מזעזע. מצער. מחריד. מילא הערב רב האלה שהם לא היו ראויים אבל הם הדביקו חלקים מעם ישראל בנפילה שלהם, כמו שנדבקים לא עלינו במגפה כן? מאיזה וירוס, גם יש הדבקה של נפילה רוחנית. כן, יש מסית ומדית, יש העיר הנידחת, איך נהיתה העיר הנידחת? באו מסיתים ומדיחים והדיחו את כולם לעבוד עבודה זרה, לכן העונש כל כך קשה.

אז זו המלחמה. מלחמת היצר הפרטית והכללית. כשבן אדם נכשל בלשלוט ביצר הפרטי שלו, היצר הכללי כבר בא לרכב עליו. אם הוא אדם חשוב בעם ישראל, נניח כמו קרח, אז הוא מתלבש עליו הכי חזק כדי לעשות את הפיצוץ הכי חזק, לנסות להפיל את כל עם ישראל. רחמנא ליצלן. אם הוא אדם פרטי אז פחות מתעסק איתו היצר הכללי, אלא אם כן הוא הופך אותו לשליח, לשליח לפגוע במישהו שהוא נשמה כללית. כן, יכולים לתפוס בן אדם קטן יחסית, אדם רגיל, ולהפוך אותו לרשע גדול.

כמו למשל, דוגמא כן? הצורר הנאצי שהיה איש פשוט ונכשל, והפך להיות מה שהפך

משה רבנו, עם הנהגה, עם גילוי פנים, עם דגלים, עם סדר. בדרך במדבר צריכים להגיע להר חורב לקבל את התורה, ומחר חורב עם התורה לעלות לארץ ישראל – להיכנס לארץ ישראל, לנחול את הארץ ולהתיישב בה. פלאי פלאים! עם ישראל, תורת ישראל, ארץ ישראל.

כי לכאורה יכולנו לקבל את התורה בארץ. לא, קודם כל התורה בהר חורב ואחר כך נכנס לארץ. התכנית היתה יפיפיה! אבל היו נסיונות בדרך והתעכבנו ארבעים שנה.

מה הם הנסיונות? היצר הכללי נלחם בעם ישראל, וגם בים, השר של מצרים קטרג, ומההתגלות המופלאה של ה' יתברך בסוף הפרשה אנחנו מגיעים למלחמת עמלק. תראו מאיזו גדלות לאיזו קטנות.

מלחמת עמלק. פתאום עמלק בא להילחם ברפידים, כי 'רפו ידיהם מן התורה'. האומה הראשונה שבאה להלחם, אחרי מצרים כמובן, באה להלחם בעם ישראל. ולכן "אין הכסא שלם, ואין השם שלם, עד שימחה שמו וזכרו של עמלק". זה תנאי לגאולה העתידה. ה' יתברך לא שוכח. אנחנו שוכחים, לכן "זכור את אשר עשה לך עמלק", יש ציווי. אבל ה' יתברך לא שוכח בשום מקרה.

ה' יתברך הפליא את עמו ממצרים, ומכל העולם כולו, מכל אומות העולם. עם ישראל – העם של ה' יתברך, "ממלכת כהנים וגוי קדוש", הוציא אותנו ממצרים כדי לתת לנו את ארץ ישראל, כדי שנעבוד אותו, כדי שישרה את שכינתו וככה יתוקן כל העולם, וכל העולמות כולם במלכות שדי. שזו מטרת הבריאה, וככה העולם יזדכך ויתעלה באלף השישי, שביעי, שמיני, וכן הלאה. כמו שכתוב בספרי הרמח"ל הקדוש ואצל המקובלים בכלל.

מה הם הנסיונות שנעבור במדבר, איך נעמוד ולא נעמוד בהם... בדרך כלל אנחנו כבר רואים בפרשה, צמצום תנאי השירות – תנאי המחיה. אין מים – נסיון. לא מתאים להם המן רוצים לאכול בשר – נסיון. ככה כל מיני נסיונות, כל פעם באים ומתלוננים. איך מבקשים מים? מבקשים בכבוד? מבקשים בעזות?

להיות... זאת אומרת שהקליפה הקשה הזו, העמלקית, התלבשה בו והוא הפך להיות שליח רחמנא ליצלן.

כמו ש"הבא להיטהר מסייעין אותו" נשמות של צדיקים מתעברים בו לעזור לו, הבא להיטמא יכול גם 'לזכות' לעיבור של רשעים גדולים והוא הופך להיות רשע גדול רחמנא ליצלן. גם בתוך עם ישראל וגם מאומות העולם זה יכול לקרות.

אז מי שרוצה לעשות נחת רוח לה' יתברך – בכל הפרשיות האלה שיבדוק טוב טוב את מפת הקרב, וילמד מזה למלחמה שלו הפרטית והכללית בימינו.

תראו איזה פלא, שבדרך הטבע, בלי קריעת ים סוף, בלי ניסים מעל הטבע, מיליונים של עם ישראל בארץ ישראל היום. נראה הכל הפוך... דווקא אנשים שלא רצו לקיים תורה ומצוות, אנשי העולם הזה, כל מיני אנשים, כל מיני תיאוריות, הם היו 'ראש החץ' להיכנס לארץ, לכבוש פה ולהקים מדינה ולהלחם, למסור את הנפש למען עם ישראל, מעלה גדולה מאוד עצומה – גם המעלה שהתעוררו, וגם מעלה שבאו ובנו וכבשו והקימו, כל זה מעלה גדולה מאוד. אבל, תינוקות שנישבו או תינוקות שמרדו, כל אחד לפי מה שהוא, בסופו של דבר אנחנו... המצב שלנו היום ככה.

ארץ ישראל נמסרת לנו על ידי שמירת הברית. אם רוצים לזכות לארץ ישראל צריכים שמירת הברית. לא סתם היה צריך להעלות את עצמותיו של יוסף, זו לא רק היתה בקשה של איש פרטי שרוצה שיעלו את עצמותיו לארץ, לא. זה עניין של הברית. הוא צדיק יסוד עולם ועל פי הקבלה איפה שאדם נקבר, אז חלק מהנפש שלו תמיד חופף על הקבר, ולכן אם

העלו את העצמות שלו אז גם הנפש שלו עלתה והיא נמצאת על הציון שלו בשכם.

ולא סתם "הים ראה וינוס", זה בזכות שהוא נס מאשת פוטיפרע. אז "ממלכת כהנים וגוי קדוש", קדושה – קשור קודם כל לעניין שמירה של ענייני הצניעות, וככל שנשמור יותר ככה אחיזתנו בארץ יותר טובה ובלי אבידות בנפש, כי השונאים שפוגעים זה חרב נוקם נקמת הברית, ה' ישמור! אז כל המלחמות וכל מה שקורה, זה הכל קשור לקשר שלנו עם בורא עולם וכמה אנחנו נאמנים לו ולתורה הקדושה. כמה שאנחנו יותר נאמנים לו יתברך ולתורה הקדושה, אנחנו יותר שמורים ואומות העולם לא פוגעות בנו.

אז תראו איזה פלא שזכינו בדור הזה לעלות לארץ, וברוך ה' כל כך הרבה, כן ירבו יהודים פה, והרבה עכשיו חוזרים בתשובה, שומרים תורה ומצוות, הדבר הזה זה לא דבר פשוט, זה תהליך של הגאולה השלמה שהיא באה בשלבים בדרך הטבע, ולכן כל הקשיים.

אז מכל פרשה אנחנו צריכים ללמוד איך לעבוד את ה' בפרט ובכלל, ממה להיזהר.

אז תראו כמה נסיונות ועניינים היו למשה רבנו במדבר, עם כל דור המדבר, איזה נסיונות, ובסוף הוא לא זכה להיכנס לארץ. ובסוף גם גלות בבל וגלות אדום, ועדיין לא זכינו לגאולה השלמה, אבל אנחנו בדרך בעזרת ה'!

והנה, הישוב התחזק פה, המדינה התחזקה וברוך ה' רק שנמשיך להתחזק בעבודתו יתברך! נמתיק את הדינים שהכל יבוא ברחמים! אנחנו רואים בחוש איך התכנית האלוקית יוצאת מהכח אל הפועל, על אפס ועל חמתם של כולם – של כל המתנגדים לתכנית, והמדינה קמה גם בהסכמת אומות העולם. ברוך ה'!

"אז זו המלחמה. מלחמת היצר הפרטית והכללית. כשבן אדם נכשל בלשלוט ביצר הפרטי שלו, היצר הכללי כבר בא 'לרכב עליו'. אם הוא אדם חשוב בעם ישראל, נניח כמו קרח, אז הוא מתלבש עליו הכי חזק כדי לעשות את הפיצוץ הכי חזק, לנסות להפיל את כל עם ישראל. רחמנא ליצלן. אם הוא אדם פרטי אז פחות מתעסק איתו היצר הכללי, אלא אם כן הוא הופך אותו לשליח, לשליח לפגוע במישהו שהוא נשמה כללית. כן, יכולים לתפוס בן אדם קטן יחסית, אדם רגיל, ולהפוך אותו לרשע גדול."

אנחנו מתפללים שתצמח כבר, שתצמח מהר וטוב!

כל השקר הזה זה למען הנסיון, כי אם הכל היה ברור לא היתה בחירה, אז צריך שיהיה שקר ורוע ומתנגדים שמתנגדים לה ולתורה וכן הלאה, כדי שתהיה לנו בחירה בין טוב לרע, להעלות את כל הניצוצות.

עוד נקודה שנתתי את דעתי בפרשה זה 'ביזת היס', שכתוב שמה היה צריך להכריח את עם ישראל לעזוב את הביזה ולהמשיך הלאה, כי היו שמה הרבה אוצרות מהמצרים, אז רצו לקחת עוד ולקחת עוד ולקחת עוד. נכון שה' הבטיח לאבות הקדושים שאנחנו נעלה ממצרים "ברכוש גדול", אז מה רע? יאללה שיקחו, שיתעשרו! אבל מצד שני משה היה צריך להכריח אותם לעזוב כבר, להפסיק כבר, די מספיק מה שלקחתם לקחתם, בואו.

אז אנחנו רואים איזו נטיה לגשמיות, בעיה. אם הגשמיות היא לעבודתו יתברך – הכל טוב. אם זו גשמיות בשביל ההנאה, בשביל בצע – לא טוב. וגם כמו שאמרנו בתחילת השיעור שכל הנסיונות בעיקר היו על מה? על תנאי שירות: על אוכל, על מים, על מה חסר לנו, "האם יש ה' בקרבנו אם אין".

אנחנו רואים משהו שמשתחל חזק דרך הערב רב, דרך הערב רב ודרך דתן ואבירם: עזות, חוצפה והכפירה. לייחס למשה ואהרון את יציאת מצרים. "ונחנו מה" כן? "מה אתם רוצים? אנחנו לא העלנו אתכם מארץ מצרים" הם אומרים, "ה' יתברך העלה את עם ישראל, אנחנו סתם שליחים". מה זה בן אדם? הוא כלום! אפילו להחזיק את הידיים הוא לא יכול, הוא צריך עזרה. מה זה בן אדם? אז לייחס את הכל לטבע: אתם הוצאתם אותנו, אתם הבאתם אותנו למות במדבר, ובוא נחזור למצרים "נתנה ראש נשובה מצרימה", זה לא כאן אבל כבר יש דיבורים, היינו נשארם במצרים ליד סיר הבשר, היו לנו תנאי שירות יותר טובים.

אז זה טבע האדם שאדם קרוב אצל עצמו והוא דואג לעצמו ולמשפחתו, אבל תנאי שירות זה לא העיקר, לא. עבודת ה' זה העיקר! תנאי שירות זה – אם יש יותר טוב

אבל עוד לא הגענו "למנוחה ולנחלה", כי עוד לא הגענו לדרגה הנכונה והראויה לעם ישראל. עדיין אנחנו בדרגה... ה' יעזור! הולכים ומתעלים אבל לא מספיק. צריכים תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה תשוב – ה"א. אנחנו בדרך, ישתבח שמו לעד! פלא פלאים! מעל טעם ודעת הכל! נס גלוי לעיניים! אבל עדיין עוד לא הגיעה הגאולה השלמה, משיח עוד לא התגלה, עוד לא גאל, עוד לא... עוד לא. "חבלי משיח", יש לידות קלות, יש לידות קשות, יש בינוניות, ה' יעזור!

פה רואים בפרשה את כל המנגנון הזה, איך ההנהגה הזו עובדת: משה רבנו מינה את יהושע להילחם בעמלק, כאשר בעצם הוא היה צריך לעמוד בראש המערכה, ונענש על זה שהידיים שלו הפכו כבדות – היו צריכים לתמוך בו על זה שהוא לא בעצמו עשה. אינני יודע למה הוא לא בעצמו עשה, אולי הוא חשב שזה תפקידו של יהושע על פי השבטים שהוא זה שילחם.

"בחר לנו אנשים וצא הילחם בעמלק" מביא רש"י: שיהיו אנשים שיודעים לבטל כישופים, כי עמלק נלחם בישראל בכישופים. אנחנו יודעים, גם בזמן של אגג מלך עמלק, "חמל העם על מיטב הצאן" בזמן שאול המלך, הצאן האלו היו עמלקים שעל ידי כישוף הפכו להיות צאן, ככה כתוב. אז בעצם לא גמרו את עמלק ולכן עמלק ממשיך. נכון שאחר כך התערבבו האומות אז לא יודעים מי זה עמלק, אבל מי ששונא בתכלית את עם ישראל ורוצה לפגוע – יש לו ריח כזה של עמלק. מביא רש"י שמי ששונא את ישראל הוא בעצם שונא את הקדוש ברוך הוא.

בפשט לא תמיד זה נראה ככה – יש אומות שאוהבות את בורא הבריאה, חושבים לעשות רצונו, אבל הם נגד עם ישראל. אז זה מהבירורים שצריכים להתברר כשיבוא המשיח. כשיבוא המשיח תהיה גאולת האמת. האמת תתגלה ויראו את האמת, כולם יראו את האמת. העולם הזה, עולם השקר, רובו רע מיעוטו טוב, 'עלמא דשיקרא'. יש הרבה בירורים ובירורים ובירורים עד שה"אמת מארץ תצמח".

על ה"שוב", מה יקרה כשהוא ירד עכשיו מההתעלות, מהגילוי, מהדבקות, איך הוא יתנהג? יבואו לנסות אותו – לגנוב לו את האור, לגנוב לו את ההישג.

כמו שאמר רבנו הבעש"ט הקדוש והאהוב, בן אדם יכול להיות בדרגה שהוא לומד תורה עם ה' יתברך בכבודו ובעצמו, ויכול ברגע אחד ליפול ל'נוקבא דתהומא רבא', זאת אומרת מקום הכי הכי קשה, הכי נמוך, רחמנא ליצלן. לכן "אל תאמין בעצמך עד יום מותך".

ויש גם מצב שה' מעיד עליו שלא יחזור לכסלה, שאדם לא יחטא יותר. יש מצב כזה שאדם מובטח לו שלא יחטא, זה כבר לקדושי עליון. יש מצב כזה.

זהו. אז צריך להתעמק: איך ממצב של התעלות מגיעים למצב של עזות. ממצב של "אז ישיר משה" איזה שירת הים פלאי פלאים! למצב שאחרי זה הוא צריך להכריח אותם לעזוב כבר את הביזה – "מספיק! יאללה לעבודה! לעבודתו יתברך! מספיק!".

כמה בן אדם הוא כלום. כמה הוא יכול ליפול. כמה אורבים לו: עמלק הפנימי, הרשע – יצר הרע שלא רוצה לתת לבן אדם, לא מוותר, רוצה לגמור אותו.

מתי שבא היצר לפתות את הבן אדם בענייני העולם הזה, שיידע שזה על מנת לגמור את הבן אדם. זה לא כי הוא אוהב את הבן אדם, "בוא נפנק אותך, בוא, בוא תעשה קצת עבירות, תהנה! למה אתה לא נהנה כמו כלום? תהנה! תעשה עבירות!" הוא לא אומר את זה מתוך אהבה, הוא אומר את זה מתוך שהוא רשע! והוא רוצה להפיל את האדם.

ברוך ה', אם לא, אז בגד ללבוש לחם לאכול. מה בן אדם כבר צריך? צריך דבקות באבא שבשמים – זה מה שהוא צריך! צריך רוח הקודש, נבואה, געגועים, לעבוד את ה' לשמה, "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם".

מתי יש לבן אדם מנוחה? כשיש לו כסף? כשיש לו תנאי שירות? או כשהוא צדיק וקדוש? גם לצדיקים אין מנוחה, כי "ילכו מחיל אל חיל", אבל לפחות יש להם מנוחה רוחנית כלשהי, בפנים. הם שמחים שעושים את רצונו יתברך, מרגישים את קרבתו, מרגישים את השראת שכינתו, יש להם טעם בחיים.

מה עושים האנשים שכל החיים שלהם זה רק תנאי השירות והגשמה עצמית וזהו? ולעשות פה ושם איזה מעשה טוב, למה לא? אבל אין את האמונה. או שהאמונה בהסתר גדול מאוד.

"כשיבוא המשיח תהיה גאולת האמת. האמת, תתגלה ויראו את האמת, כולם יראו את האמת. העולם הזה, עולם השקר, רובו רע מיעוטו טוב, 'עלמא דשיקרא'. יש הרבה בירורים ובירורים עד שה'אמת מארץ תצמח". אנחנו מתפללים שתצמח כבר, שתצמח מהר וטוב!"

אז גסות הרוח הזו, הכפירה והעזות דקליפה, כל זה היה שמה כבר חזק בפנים. מיכה הזה, איך הוא לא פחד לקחת את הפסל שלו? תחשבו על זה, מזעזע! מזעזע! למה ה' לא העניש אותו – כי אחר כך הוא היה בקצה המדבר, הוא היה מכניס אורחים בארץ, היה מכניס אורחים. ובשביל זה שהיה מכניס אורחים – עתיד להכניס אורחים, אז הוא לא נהרג. כמה ארץ אפיים לפניו... אי אפשר להאמין כמה ארץ אפיים לפניו, פשש... אי אפשר לתפוס!

וצריך לדעת שאחרי קריעת ים סוף וכל הניסים וההתגלויות... בום! יש נפילה!

בא היצר ומנסה את הבן אדם, הוא לא מחכה רגע. אדרבה, כשבן אדם בהתעלות שיזהר, אומרים חכמי החסידות "והחיות רצוא ושוב", כשבן אדם ב"רצוא" שיחשוב

אין הנאות ואין כלום, כל ההנאות הם הבל הבלים. כשאדם צעיר הוא חושב אולי שיש, בן אדם כבר מתבגר קצת וראה ושמע ועבר... רוב האנשים מגיל מסוים, נניח, מגיל שישים וחמש ומעלה, אפילו קודם – רוצים שקט. רוצים שקט, תן לי שקט, לא רוצים שום כלום. ככה פגשתי המון אנשים ונשים שרוצים רק שקט. שלא להסתבך, שיהיה שקט. אז אל תאמינו אנשים צעירים, אל תאמינו שיש הנאות, באמת אין כלום.

כשאני הייתי ילד קטן התחילו לייצר צעצועים בחוץ לארץ והביאו צעצועים, כל פעם הביאו לנו איזה צעצוע מתנה, ואני הסתכלתי, שיחקתי, אמרתי טוב, יום יומיים, אחר כך זה לא עניין. אבל עשו מזה סיפור! הביאו לך מתנה, שמו את זה בקופסא ועוד קופסא, וואו! זה משהו! בסוף אין בזה כלום...

ככה זה כל ההנאות בחיים, הכל דמיון. אנשים רוצים לנסוע לחוץ לארץ, לראות עולם... אני ראיתי הרבה עולם, אני בא מחוץ לארץ, אין מה לראות שמה. איזה נוף מת כזה או אחר? פה יש קדושה! פה יש קרבת האלוקים! מה יש לעשות שם? זה גם לא שייך לך. ארץ ישראל – זה המקום של היהודי.

אז תתעמקו! תתעמקו! בוא נתעמק, לא נהיה טיפשים, לא נתעסק כל היום בביזה, במידות, בחוצפה, בחוסר אמונה, בחוסר נאמנות, 'בוגדנות' נקרא לזה כן? בוגדים, כל המידות הקשות. לעשות נחת רוח כפשוטו, לתקן את כל זה! מי צריך את כל זה? זה הרי רע מאוד, רע מאוד! להיות צדיק זה טוב, זה כף, טוב לתחתונים טוב לעליונים, אשרי מי שזכה!

כל השאר זה בלוף. תדעו. הכל בלוף: הכסף זה בלוף, הכבוד זה בלוף, השליטה זה בלוף, ההתגדלות זה בלוף, ההגשמה העצמית במשהו זה גם בלוף, אם יש בזה תורה ומצוות ומעשים טובים זה לא בלוף, כל השאר זה בלוף. סתם! אין בזה כלום כלום כלום. שום תענוג. אם יש איזה תענוג זה משהו ככה קטן... להיות צדיקים וצדקניות זה תענוג! זה תענוג! להתענג על ה', כן! לבשל אוכל טעים לכבוד שבת קודש – זה טוב! בגד יפה לכבוד שבת קודש – זה טוב! מבינים מה העיקר ומה הטפל? מה אמת ומה שקר?

כל זה, זה מה שעבר על עם ישראל במדבר בפרט ובכלל, בעיקר בפלל. כמה ציפיות מהעם הזה שה' הוציא ממצרים, כמה ציפיות שלפחות תהיה אומה אחת שהיא תהיה "ממלכת כהנים וגוי קדוש" לתיקון עולם, כי בשביל זה הוא ברא את העולם – לתיקונו! וכמה קשיים, כמה מלכודות של הסטרא אחרא, כמה קשה!

ה' יעזור! שלפחות... איך אומרים, לפעמים יש משחק כדורגל והקבוצה יעל הפנים, לא מצליחה, אבל בדקות האחרונות מכניסה כמה גולים, מנצחת! וואו! האוהדים מבסוטים! ככה, בואו נעשה את ההפתעה הזו לכבודו יתברך, עכשיו לקראת הגאולה השלמה נעשה עבודה טובה וננצח בעזרת ה'! ננצח את המשחק!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק! להיות בשמחה! ורפואה שלמה לכל החולים והחולות ושתעצר המגפה!

לחיים! לחיים!

ברוכים תהיו מפי עליון.

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

" אל תטעה בין עיקר לטפל! הרי זאת בעיקר שורש כל בעיה זכור! שאם תחשיב

את הטפל בעיקר העיקר יהפוך אותך לטפל! "

מתוך 'מעין המלכות' מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת נפש על המצב – ד' שבט תשפ"ב

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הוא בראש, והוא לא ידע מה לעשות, כי אין מה לעשות, בטבע אין לו מה לעשות.

אז מצד אחד הוא התבטל כלפי שמים, מצד שני הוא התפלל כלפי שמים, מצד שלישי הוא בטח בה', זה שלושת הבחינות של מצבים.

כמו עכשיו עם המגפה הזו שמתפרצת מחדש ומשתוללת והולכת ומדביקה ר"ל, אז כל אחד מאיתנו צריך להגיע לנקודה הזו שאנחנו כלום, אנחנו אפס. השתדלות צריך לעשות. כל אחד מבין את ההשתדלות קצת שונה, אז כל אחד נבחן שיעשה את ההשתדלות איך שהוא מבין. כמובן יש גם עניין של לשמוע בקול המומחים, גם בזה יש מחלוקות בין המומחים, אז האדם הפשוט במבוכה.

"והעיר שושן נבוכה", "הם ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה" – זו בחינה כזו שההנהגה לא יודעת תמיד מה לעשות בארץ ובעולם, כי אלו מקרים קשים, לא צפויים ולא ידועים מראש, ואין פתרונות מהשרוול כמו שאומרים, ואז כולם נבוכים.

אבל מאוד חשוב הביטול – הביטול הפנימי כלפי אבא שבשמים, להבין שאנחנו כלום ורק הוא יכול באמת להושיע, וצריך להתפלל אליו להתפלל אליו ולבטוח בו, ולעשות את ההשתדלות מה שאפשר בגשמיות וברוחניות, בלי תלונות ומענות – כי זה לא עוזר, ובמיוחד לעשות תשובה.

יש פה רמז גדול מאוד שצריכים לעשות תשובה, כי עכשיו המגפה תוקפת את הילדים, אם אתם שומעים מה קורה בארה"ב אז זה תוקף את הילדים וגם פה אצלנו זה מתחיל לתקוף את הילדים, והילדים בעם ישראל הם ערבים על עם ישראל, זה מצב שבא לרמוז שהמבוגרים לא בסדר כי נוגעים לנו בילדים, שהילדים לא חטאו ולא פשעו, ה' ישמרם מכל רע, ה' יקרע רוע גזר דיננו ימתיק את הדינים

"עת צרה היא ליעקב וממנה יושע" – כל העולם בצער וזה זמן לתת את הדעת מה קורה, מה יקרה, במה אנחנו יכולים להועיל במה שקורה? האם יש בכלל מה להועיל?

חשבתי שזה מצב שכל האנשים החכמים והמומחים מכל הסוגים, יום ולילה מוסרים את הנפש כדי לעזור לכלל לפרט לעבור את המשבר הזה של המגפה הזו, בדרך הטובה הבטוחה ביותר. ובכל זאת אנחנו יודעים שאין טבע, יש רק השגחתו יתברך, והאדם נדרש לבחור תמיד בין טוב לרע, בין אמת לשקר, בין עבודתו יתברך לרחמנא ליצלן עבודת הסטרא אחרא. בכל ניסיון זה ככה, לזה באנו לעולם.

נזכרתי בחזקיהו המלך זכותו תגן עלינו, אין כמו חזקיהו המלך, והוא נמצא בנסיון דומה קצת לנסיון שלנו היום, ומאיזו בחינה זה דומה? שהיו כל האויבים באים ומכתרים והוא לא ידע מה לעשות, לא היתה לו שום יכולת להילחם בהם, כי הם היו רבים כעפרא דארעא. ומה יעשה חזקיהו הצדיק? דווקא דורו היה דור שעסקו בתורה במצוות גם ילדים גם מבוגרים כולם.

אז חזקיהו הצדיק לא ידע מה לעשות הלך לישון. התפלל לה' תושיע אותנו, כן אני אומר את זה במילים שלי, הלך לישון, ואז ה' עשה לו נס ובא המלאך והרג את כל השונאים בלילה.

אז מה זה אומר? שכל אדם בכל נסיון שילך לישון יתפלל לה' שיעשה לו נס והכל יסתדר?! האם זו השתדלות – ישאלו האנשים שמבינים? בטח שתמיד צריך השתדלות וצריך גם כן השתדלות נכונה ומדויקת – כי אם לא, זה לא עוזר. וכמובן תשובה ותפילה וצדקה. אבל חשבתי שכאן אצל חזקיהו זה לא סתם הוא הלך לישון, הוא הגיע לאפסיות הוא הגיע לבחינת איץ – הוא הבין שהוא כלום, הוא לא יכול להועיל בכלום, הוא מלך – מלך על ישראל

החלון זה בא מהרצפה, כל פעם עוד מוטציה ועוד סיפור ועוד גל.

גל. "גל עיני" – שהי' יפתח לנו את העיניים, זה הענין של הגלים האלה שצריכים לפתוח לנו את העיניים, אין עצה רק להתבטל. לעשות תשובה, להידבק באבא שבשמים, להילחם את מלחמות היצר הפרטי והכללי, וזה הולך ונעשה קשה מאוד מורכב מאוד. אנשים נמצאים במצבים לא הגיוניים לא סבירים, "אם אין קמח אין תורה, אם אין תורה אין קמח."

וגם הצד הרוחני של עם ישראל לא במיטבו, למרות שהרבה אנשים מנסים לתקן את עצמם, הרבה מאמינים ואוהבי ה' יש ויראי ה', אבל זה עדיין הבירור הזה מאוד קשה – ישנם נשמות שהם רחוקות מאיתו יתברך מאוד, ואולי נוגדות את רצונו יתברך גם כן, בצורה קיצונית, אלו נשמות שעברו הרבה גלגולים, כל הנשמות בדור הזה כולנו מגולגלים, יש לנו חשבונות ה' ירחם, מכל מיני דברים שעשינו, וזה בא לידי ביטוי מה שקורה כאן.

ואדם מנסים אותו על הדברים שעבר בגלגול קודם והוא צריך לתקן, אם במקום זה הוא דווקא מחזק את הדברים הלא טובים שהיה לו בגלגול הקודם – אוי ואבוי לנו! זה גורם לדינים ולצרות לפרט ולכלל.

איפה זה ואיפה ההבנה היומיומית של האדם שהוא עסוק בהישרדות שלו, בכיף שלו, בענייני העולם הזה. אם הוא מאמין אז הוא מתפלל ואם לא אז גם זה לא. הוא מנהל את העולם וזהו זה. כל אדם יכול להרגיש את עצמו שהוא מלך העולם ומלך האמת והוא יודע הכל, והשכל שלו מראה לו מה נכון מה לא נכון. ההלכה היא מעל השכל – ההלכה היא רצונו יתברך! חלקים

וישלה את משיחנו במהרה ברחמים. כי אנחנו, אין ספק לפי עניות דעתי הלא קובעת – בחבלי משיח, שזו תקופה שבאה לגמור את הבירור בין טוב לרע בין רע לטוב, מי להי' מי ליצר?

יש הרבה ערכים טובים מאוד, גם בעם ישראל יש ערכים, מוסר וכל מיני ערכים טובים, וגם אצל אומות העולם יש ערכים טובים, השאלה אם זה על פי רצונו יתברך? על פי תורת ה' יתברך? או שזה ערכים שאנשים בנו – בחרו – פיתחו, שיש בהם גם ברכה, אבל כל מה שלא הולך לפי רצונו יתברך כמו שכתוב בתורה – זה לא יצליח! זה יכול להצליח זמנית, נקודתית – כי יש שם ניצוצות של אמת שבאים מהתורה.

כל הניצוצות של הטוב באים מהתורה – כי זה רצונו יתברך להיטיב לנבראים, אז מובן שאבא שבשמים רוצה להיטיב, אבל אם אנחנו לא לוקחים את כל התורה – את כל פרד"ס התורה ומקיימים אותה לשם שמים כראוי, אז כפי גודל הגרעון שיש לנו בעבודתו יתברך – ככה במציאות זה מתבטא בלא עלינו בדינים, בגזרות, בקטרוגים לפרט לכלל ה' ירחם.

ולכן צריכים את כל הטוב לקשר לאבא שבשמים, לעלות את כל העולמות לאחד יחיד ומיוחד, ככה מובא בזוהר הקדוש, לייחד את כל הבריאה לבורא הבריאה. בורא הבריאה שולח לנו רמזים עבים וקשים, כן, "די לחכימא ברמיזא" כנראה שאנחנו לא כל כך חכימא כי אנחנו לא מבינים את הרמז... את הרמזים...

והרמזים זה עורר! תתעוררו! תראו מה קורה פה! שעם כל הידע וכל היכולות שפיתחה האנושות לא מצליחים להתגבר על המגפה הזו, כל פעם זה צץ, אתה סוגר את הדלת זה בא מהחלון, אתה סוגר את

" צריך להרבות בתהלים. תהלים זה פלא פלאים, הייתי אומר מי שרוצה שיגיד כל יום בלי נדר את הפרקים מפרק פי' עד צ'. כל ה'פי'. ולכוון מכל הלב שהי' ירחם עלינו ועל ילדינו שהם בוודאי לא חטאו ולא פשעו."

בשכל – חלקים מעל השכל, כי ה' רוצה שנתקן את חטא עץ הדעת טוב ורע, ושמה היינו צריכים לא לאכול ולהתבטל. ובמקום זה העזנו פנים ואכלנו, בהיותנו כלולים בנשמת אדם הראשון, אז עכשיו אנחנו צריכים לקיים דברים גם בלי להבין אותם ולהתבטל גם אם לא נראה לנו, ולא נראה לנו 'נכון וצודק' וכל הטענות שיש לבני אדם.

אז צריכים להגיע לנקודת האמת הזו שהגיע חזקיהו, לצעוק אל אבא שבשמים, והנקודה המיוחדת של עם ישראל, נכון שאומרים ובצדק, שהיורוס הזה לא מבחין בין יהודי לאינו יהודי, בין זקן לצעיר, ותוקף את כל האנושות נכון מאוד, כי כנראה שיש דינים ר"ל על כל האנושות.

ובכל זאת יש הבדל בין עם ישראל לבין האומות שעם ישראל מחויב בתרי"ג מצוות, והאומות בשבע מצוות. אז אם אלה עוברים מקבלים עונשים, ואם אלה עוברים גם הם מקבלים עונשים, ועכשיו כולנו מקבלים עונשים ר"ל.

אנשים קשה להם ביותר בנפש וברוח כי הסדר יום שלהם וההרגלים שלהם הכל – איך אומרים, משתנה. תנאי השירות. פתאום באופן קיצוני בן אדם מבודדים אותו מבני ביתו, מהסדר יום שלו, רואים פה שיש פה מכה רצינית כמו מכות מצרים. מכת כינים, מכת צפרדע, שחין, זה הגיע לכל אחד ואחד בכל מקום. אנחנו רואים בפרשיות האחרונות גם כן העניין שבאיזשהו שלב ה' יתברך התחיל להפריד בין היחס שלו למצרים ולעם ישראל, עם ישראל הוא לא העניש אותם והעניש את מצרים.

האם אנחנו מתקרבים לשלב הזה שכאן בארץ ולעם ישראל יהיה שונה מאשר יש באומות? זה כבר גילוי פנים מאוד רציני. אם זה יקרה לכשזה יקרה – אז זה כבר ממש התחלה של הגאולה הגלויה, גם עכשיו אנחנו בתהליכים של גאולה כבר הרבה שנים אבל סמויה, "קמעא קמעא כאיילת השחר."

אז קודם כל בא נתחזק בזה ונבין שהכל משמים, והכל מאבא שבשמים והכל בהשגחה פרטית, ובאמת צריכים להיזהר.

כתוב בזוהר הקדוש שכניתנת רשות למשחית להשחית הוא אינו מבדיל בין צדיק לרשע. ולכן בזמנים כאלה אם אדם יכול שיהיה ספון בביתו עדיף, מאשר – שעל פי הזוהר כן – מאשר יסתובב, ואז אולי המסיכות, לא רואים את פניו. אז הסטרא אחרא לא רואה את פניו אז פחות פוגעת. כל זה על פי הזוהר אני אומר, כמובן צריך ללכת על פי ההנחיות מה שאומרים כן, אני מדבר מבחינה רוחנית.

להמעיט מאוד במחלוקת, בשפיכות דמים, בלשון הרע, בשנאת חנם, אלא הכל הפוך – ללמד זכות, גם אם יש אנשים שטועים לגמרי ללמד עליהם זכות, כי הם מתכוונים לטוב והם חושבים שהם עושים את הדבר הנכון, הם חושבים שהם צודקים, חושבים שהערכים שלהם נכונים, הם חושבים שהם עושים רק טוב. כל אחד כזה מאמין שהוא עושה רק טוב, אבל הטוב הזה הוא תוצאה של הבחירות הקודמות שלו, ואם הוא תינוק שנשבה בדעות מעורבות – בדעות כוזבות אז הוא חושב שהוא עושה את הטוב אבל הטוב שלו מעורבב, בגלל הרקע מאיפה שהוא בא, אז הוא בחינת אנוס בעצם, כולנו אנוסים, ככה נלמד זכות.

צריך להרבות בתהלים. תהלים זה פלא פלאים, הייתי אומר מי שרוצה שיגיד כל יום בלי נדר את הפרקים מפרק פי' עד צ'. כל הפי'. ולכוון מכל הלב שהי' ירחם עלינו ועל ילדינו שהם בוודאי לא חטאו ולא פשעו, וְשִׁיקַל מעלינו – למרות שאבא שבשמים בודאי רוצה להקל מעלינו הכל, וכל מה שהוא עושה זה ברחמים אינסופיים, כי לפי החשבון אוי ואבוי לנו. כתוב בזוהר הקדוש שאדם מקבל מכה אחת ממאה מה שמגיע לו, אז תארו לכם ה' ירחם.

ויש הרבה הרבה מה לכוון והרבה מה להתפלל והרבה מה לפשפש, הרבה על מה לעשות תשובה. כל אחד ואחת כולנו צריכים לתקן את עצמנו. אנחנו רואים דברים קשים בדור שלנו ואין לאנשים כלים להתמודד, יש אנשים שמתמוטטים, יש ילדים שמתמוטטים, לא עומדים בלחצים כבר כולם קשה להם, זה אומר 'דרשני'. שמשמים לוחצים זה לא סתם.

צריך לצעוק לה' לבקש רחמים, כמו שעשה חזקיהו המלך להתבטל, להתבטל, להגיע לנקודת האמת שהבן אדם הוא כלום ואם ה' לא יועיל ולא יציל מי? מי יועיל ויציל? מבינים?

צריך לחיות את זה! צריך לחיות את זה, צריך לחיות את אהבת ישראל וגם אהבת הבריות, לתקן את כל הדומם צומח חי מדבר לכבודו יתברך, לחיות לשם שמים, זה לא קל לא קל לחיות לשם שמים, לא רק ללמוד תורה ולקיימה לשם שמים – לחיות לשם שמים. לעמוד לימין האביונים, לתקן כל מחשבה דיבור ומעשה לכבודו יתברך, להרגיש את נוכחותו יתברך כל הזמן.

אני שומע מכל מיני אברכים – אנשים שואלים אותי 'איך לעבוד את ה' באמת?' אז אני שואל אותם: 'תגיד, אתה כל הזמן חושב על הבורא יתברך? כל רגע ורגע אתה חושב איך לעשות לו נחת רוח ולא ההיפך?' אומרים לי 'לא'.

אני אומר זו המדרגה הראשונה של הדבקות, זו המדרגה הראשונה שאנחנו צריכים להגיע – לחשוב עליו יתברך כל הזמן.

אהה... אנחנו לא חושבים עליו? אנחנו חושבים על עצמנו? הוא שולח לנו את השחין, שולח לנו את הארבה, שולח לנו את הכינים ר"ל, כל מיני צרות ה' ירחם.

אז אנחנו צריכים לחשוב עליו יתברך מעל טעם ודעת. כל הזמן להיות דבוק בו – "בעת אישן ואעירה". בכל עניין ועניין לראות – כמו שאומר רבינו הבעש"ט הקדוש והאהוב, בכל דבר לראות את השגחתו יתברך ואת הרמזים שהוא שולח לנו. עכשיו הוא שולח יותר מרמזים, הוא שולח לנו מכות! זה כבר יותר מרמזים, כנראה הרמזים לא עזרו, מצב עדין, קשה.

בקשר לכל המנהיגים, להתפלל שה' יתן להם את השכל הנכון איך להנהיג, כי זה לא דבר קל להיות מנהיג. זה דבר קשה ביותר, זה לא רגיל. אין לבן אדם חיים, אין לו יום ואין לו לילה ומה שהוא לא יעשה תמיד יש ביקורת ותלונות. אם על משה רבנו התלוננו, אז מה יגידו אנשים רגילים? וזה המצב, בכל זאת צריך מנהיגים וצריך חוקים וכל מה שצריך, אז להתפלל. להתפלל שה' ירחם אנחנו צריכים רחמי שמים. "כגמול עלי אמו" – לבכות לה' יתברך להתחנן שירחם.

חכמים אומרים שאם היינו בוכים פעם אחת – פעמיים בזמן הבית, הנביא ירמיהו אומר, אז הבית לא היה נחרב! תראו מה זו בכיה!

בכיה בשביל הפרט ובשביל הכלל מעומק הלב, שה' יקרע שטן יקרע רוע גזר דיננו ויוליד אותנו לגאולה ברחמים כי אנחנו לא עומדים בכלום. אם חזקיהו לא יכול היה לעמוד בכלום אנחנו יכולים לעמוד במשהו?! מה אנחנו מצטדקים כל הזמן ומעמידים פנים שאנחנו בסדר והכל בסדר? אם הכל היה בסדר – אז הכל היה בסדר...

"ואדם מנסים אותו על הדברים שעבר בגלגול קודם והוא צריך לתקן, אם במקום זה הוא דווקא מחזק את הדברים הלא טובים שהיה לו בגלגול הקודם – אוי ואבוי לנו! זה גורם לדינים ולצרות לפרט ולכלל."

לא. אנחנו בקושי מחזיקים מעמד, לא יכולים לעמוד בייסורים. לבן אדם קצת כואב הראש הוא לא יכול לחיות! אז לא להיות בחינת גאוותנים, "כוחי ועוצם ידי" – זה לא טוב.

אם יש בחינת "כוחי ועוצם ידי", ה' יתברך שובר את הבן אדם כדי שילמד שאין כוחי ועוצם ידי. ואם זה הנהגה או מדינה או העולם כולו – אז הוא שובר את העולם כולו!

אבא שבשמים רוצה שנהיה קדושים וטהורים – זה 'שמירת הברית'. מה שנקרא בלשון חכמינו צניעות בכל

"ואם נפלתי קמתי" – לא להתייאש! לא להתפעל, לא להסתכל על אחרים מה קרה לזה מה קרה להוא. מה קרה? כמו במלחמה – אחד יוצא בריא ושלם, אחד לא עלינו נפצע, אחד נפטר, ככה זה.

אז גם בענין הרוחני – יש מי שעומד על מעמדו ויש מי שלא עלינו נכשל, או נופל או מתרסק, כל אחד לפי הבחירה שלו, מי יודע את הבחירה? מי יכול להגיד משהו על מישהו? מישהו יכול לעמוד במקומו? מישהו יודע מה עובר על השני כמה מלחמות הוא עושה? כמה קשה לו התיקון?

אתם יודעים אם יש בן אדם עם מידות קשות ותיקונים קשים והוא מתגבר קצת קצת – בשמים זה נחשב להמון! אם יש בן אדם שהכל קל לו יותר והוא עושה חיל, מי יודע מה זה נחשב למעלה? זה גם טוב, אבל לא להשוות אנשים. אנחנו לא יודעים חשבונות שמים.

האמונה לא תלויה במה שקורה לאחרים, האמונה זה דבר אישי שלך, שלך בבורא עולם. אברהם אבינו "אברהם אוהבי" היה אחד בדור, אחד, אחד "ענק שבענקים" הוא התפעל ממה שעושים האחרים? לא. הוא עשה את העבודה שלו.

ככה היות שאנחנו בדור האחרון שבאחרון ומנסים את הנשמות על דברים קשים מגלגולי גלגולים, אז אנחנו צריכים להבין שאם קורים כל מיני דברים שלא נתפסים בשכל הרגיל, זה בגלל שיש פה נסיונות קשים. אם בן אדם כזה שיש עליו נסיון קשה מגלגולים קודמים מתגבר, אוהו! הוא מתקן את כל השורשים שלו! זה דבר עצום! אם הוא נופל – הוא נופל. מה לעשות, ה' ירחם מה לעשות, אז אי אפשר – לא צריך שהאמונה תהיה תלויה במה שקורה לאחרים. גם אם נישאר לבד כמו שאמר רבי שמעון בר יוחאי.

השיעור הזה יהיה גם לעילוי נשמת רבנו הבבא סאלי הקדוש, שהוא בן דורנו. שילמד זכות בשמים בבית דין של מעלה על כל עם ישראל. ומשפחת אבוחצירא הקדושים פלא פלאים שילמדו זכות למעלה. שנתחזק באמונה ולא ניפול בשום עניין ולא נסתכל על כלום.

העניינים. מחשבה דיבור ומעשה, להיות קדושים. וזה נסיון גדול בדור שלנו, "כל הגדול מחברו יצרו גדול ממנו". וצריך סור מרע בכל הכח, זה לא פשוט, תנאי השטח הם היפך ממה שמאפשרים להיות קדושים. תנאי השטח קשים בעוונותינו הרבים, כל מה שקורה זה תוצאה של שכר ועונש – של הזכויות שיש לנו. אם היה לנו יותר זכויות הכל היה יותר טוב, יותר נקי, יותר ברחמים, יותר בגילוי פנים.

אם אנחנו חיים ככה בטבע, מאמינים בטבע, חושבים שנישאר פה מיליון שנה... כל רגע אדם צריך להבין שהסוף קרב של כל אחד ואחת, לא באים לפה להישאר לעולמים עד תחית המתים, ככה זה. אז אדם יעמוד בבית דין של מעלה מה יגיד? מה יגיד!!

ולכן מאוד חשוב להבין שאין טבע. הכל בהשגחתו יתברך והוא פועל יתברך ככל מה שהוא יכול. כי יש מידת הדין, ויש את הסטרא אחרא שמקטרגת ורוצה לקבל שפע על פי העוונות ר"ל, היא קודם מחטיאה ואחר כך עולה למעלה, מקטרגת, לוקחת את השפע, ומענישה!

אין ספק שהמגפה הזו זה עונש. כי זה פוגע בחיים של כולנו נורא ואיום, נורא ואיום. ועכשיו המגפה סימנה את הילדים ר"ל שהם הערבים על עם ישראל, "כרחם אב על בנים", צריכים להתעורר בקיצור, לתת צדקה, להיות אנשים טובים, ללמד זכות.

להידבק באבא שבשמים "ויאמינו בה' ובמשה עבדו" – להתפלל, לצעוק לה', להיות בחינת איין, להילחם נגד היצר הפרטי והכללי, לברור טוב מרע ורע מטוב. תפילה לבד זה לא מועיל, מלחמה לבד זה לא מועיל, צריך את שתיהן. צריך את ההשתדלות הנכונה בכל דבר.

"בכל דרכיך דעהו" – בכל דבר שאדם עושה לייחד קודשא בריך הוא ושכינתה. ברגע שהוא מתעורר להידבק מיד באבא שבשמים. שם ההוי"ה מאוד מועיל לחשוב על שם יהוה שזה אותיות שם ה' – זה מקשר אותנו דרך העולמות אליו יתברך, וככה להאיר, להאיר לבריאה, להאיר לנשמתנו.

מהרע, זה לא פשוט, משמים עוזרים – פותחים דרך כדי לזכות את עם ישראל, כדי שכל עם ישראל יהיה ככה, שילחם חזק בחכמה בינה ודעת ויתבטל. לא יתגאה. ירגיש את עצמו אפס, כלום.

”ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם”. בתוכם – בתוך עם ישראל. איך אפשר שהשכינה תשרה בנו? אם אנחנו בחינת אין – איך. אז יש מקום איפה שתשרה השכינה, אם אנחנו בחינת אני, אין מקום. המקום תפוס. מבינים!!

להתעמק בכל דבר. לא לחיות בשטחיות, להתעמק – הכל זה רמזים וסודות של אבא שבשמים שמרחם על עמו ומרחם גם על כל האנושות, על כל העולמות כולם, ועל השכינה הקדושה. כל הסבל של כולנו זה כלום לעומת סבל קטן של השכינה הקדושה, היא לא חטאה ולא פשעה והיא בגלות, ולפעמים אין לה שפע ה' ירחם, ומי גורם כל זה? עוונותינו ר"ל.

יש לנו הרבה אחריות רבותיי! חבל על כל דקה, על כל שניה, אל תבזבזו את הזמן על שטויות! צריך להתמרכז במלחמה, צריך להתמרכז בדבקות, בבירור, בשמחה, בהמתקת הדינים, לעשות טוב – להיות אנשים טובים לאהוב את הטוב, עשינו טוב היום? ישתבח שמו לעד! סרנו מרע? פלא פלאים!

אז זה מה שאני רוצה להגיד לכם פה בשיחה הזו על המצב, שאין הפקרות – הכל בהשגחה ולוחצים אותנו משמים מפני שזמן הגאולה מתקרב ואז או שעושים תשובה או שמעמיד להם מלך שגזרותיו קשות כשל המן, על ידי ייסורים עושים תשובה ר"ל, אנחנו לא רוצים להגיע לזה, שלא נדע מייסורים מי יכול לעמוד בייסורים?

טוב, אז בואו נהיה טובים.

רבי שמעון בר יוחאי אמר, אם החכמים הוא ובנו יעבדו את ה' – טוב, אם לא – הוא ובנו, ואם לא – הוא לבד! אין פטור, אין הקלות. אז לא משנה מה קורה אנחנו צריכים להתחזק בעקשנות דקדושה, בערמומיות דקדושה, בגבורות דקדושה, בגבורות ישע ימינו.”

ואחרי כל ההצגות של כל הדורות, דורי דורות של הצגות יש, כי זה עולם השקר, אז הגיע הזמן של האמת, עכשיו אבא שבשמים כבר נמאס לו מכל ההצגות. חשבתי על זה היום כמה סבלנות יש לו יתברך וואי וואי וואי... כמה ארך אפיים לפניו, הוא רואה את כל היקונצים שעושים כולם, את כל השטויות ואת כל המשחקים והעמדות הפנים והתחבולות הרעות, וכל מה שהאנושות עושה במשך כל הדורות וכמה תיאוריות ממצייאים נגדו יתברך, והוא שותק וסובל בשקט, ומחכה מתי האמת תצא לאור לפי התכנית שלו יתברך. ובינתיים הוא ארך אפיים ונותן לכל מיני אנשים להגיד ולעשות מה שהם רוצים, בחירה חופשית, פלא, פלא פלאים הדבר הזה. פלא פלאים! תחשבו על זה. למה? כי הוא לא רוצה שידח ממנו נידח, הוא מבשל את הבישול כדי שכל הניצוצות של הקדושה יתוקנו ויעלו, ככה מובא בספרים הפנימיים.

אז עוד עצה אני נותן לכם, תשמעו את השיעורים שלנו, תקראו בספרים שיש באתר, זו דרך ”עץ החיים”, זו דרך! יש לנו דרך, איך לבנות את האדם שיהיה עבד ה', למה? כי אנחנו באנו מהגלות המרה – תינוק שנשבה בן בנו של תינוק שנשבה. כדי להתקרב אנחנו עוברים מיליארדים של מלחמות ”ואין חכם כבעל הנסיון”. מה אני אגיד לכם, ככל שבן אדם צריך לתקן יותר, הוא נולד עם חשבונות – מי יודע עם איזה חשבונות הוא נולד.

אז צריך להילחם ולהילחם ולהילחם ולהילחם ולהילחם ולהילחם ולבחור בטוב ולסור

לחיים לחיים לחיים! להתחזק לעבודתו יתברך!

רפואה שלמה לכולנו! שתיעצר המגפה הזו! שתלך ולא תחזור!

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת: כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום, חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואיךסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו!

אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון איךסופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוך! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוך, כי דלוננו מאד! אנא רחם עלינו!

יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם! רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב

רחוב יפה רום 40, ירושלים ת"ו

לקביעת פגישה אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002

נא להביא תמונות פנים של כל האנשים הקשורים בנושא היעוץ